

אנשים

כסף

קטן

לרמטכ"ל

האיש הנרגז ביותר השבוע בישראל (ובי צדק) היה דובר משטרת ישראל, ניצב-מיש נה יעקב נש. עיתון אחרי עיתון (כולל העולם הזה, למרבה הצער) פירסם ידיעה כאילו הוא עומד לפרוש מתפקידו, מסיבות בריאות. כל זאת, בשעה שיש — לשעבר קונסול ישראל בלוס-אנג'לס — הוא בריא לחלוטין וממלא את תפקידו כרגיל ומתכוון לשרת במשטרת ישראל עוד שנים רבות ו טובות — אם לא ייקרא שנית למלא תפקיד דיפלומטי. ● כאשר נשאל שר הביטחון משה דיין בארצות-הברית אם אלוהים עזר לישראל במלחמת ששת-הימים, השיב: "להיפך, אנחנו עוזרים לאלוהים". השבוע הציע ח"כ חילוני בהלצה לח"כ פאיי, אבי רהם ורדיגר, להגיש על כך שאילתה. השיב ורדיגר, אף הוא בהלצה: "בהחלט, מדברי דיין נובע שיש שינוי בסטאטוס-קוו". ● כמה עוגות אוכלת משפחת הרמטכ"ל בערב שבת? כאשר התפרסם סיפור הציק של רבי-אלוף חיים ברידל לראשונה (ה עולם הזה 1633), נאמר כי הנהג שלו נכנס לקפה הרלי בתל-אביב והגיש ציק על סך 40 לירות לבעל הקפה. אורחי הרלי, שרצו לקנות את הציק כמוכרת, יצרו התרגשות כזאת, שקשה היה להם לשים-לב לעובדה, שהנהג קנה עוגות ב-15 ל"י בלבד — ואת היתרה קיבל במומין, כדי שהרמטכ"ל לא ישאר בלי כסף קטן לסוף-השבוע. ● שיי כות עקיפה עוד יותר לענייני הביטחון יש ליועץ הבאה: היא נוגעת לדרת דיין, אשת שר הביטחון, שרבים פונים אליה ל סעוד ולעזרה. בין הרבים הללו נימנה גם הרב חנניה רעני, שגילה 30 ילדים יהודיים בשטחים המוחזקים. "ייתכן שלא היה

קולנוע

סרטים

מלאך

המוות

בום (אופיר, תל-אביב, ארצות-הברית) המיליונרית המזוקנת, השולטת על האי הי פרטי שלה, מגלה בעזרת ידיד רכלן ש המשורר התמהוני, שהעפיל אל סירתה, נורג לבקר נשים בודדות לפני מותן, ולבלות איתן עד הסוף המר.

היא מתפשט בכליו ומוצאת שם פנקס כתובות, והיא קוראת שם שם של אשה שמתה, ועוד אשה שמתה, ועוד אשה ש מתה, ועוד אחת שמתה, ועוד אחת ועוד אחת. "מי אתה?" היא שואלת אותו בקול זועף, "איה מפלצת, או מה?"

"אני פשוט אדם שאיבד הרבה ידידות", וכיון שריצ'ארד ברטון, שהוא שחקן מעולה, אומר את זה כל כך בפשטות ובכנות, מאמינים לו.

זהו אחד המפתחות של הסרט. האזרת אינו כפי שאפשר לחשוב, גיגולו, שבא לרשת נשים נטות למות, הוא גם לא סתם אורח. הוא אדם חי, קלידעת קצת, ויחד עם זה הוא מעין אגדה. הוא מסתובב עם תלבושת של סמוראי בסירה שחילוניתה מתעופפת כל הזמן ברוח, ועוקב בעיניים טובות ומבניות אחרי שיעוליה-הגסיסה של הגברת של הסירה.

לה היו כבר שישה בעלים, והיא בודה ושונות כל מי שנמצא לידה, וכשהיא מכתירה למזכירה שלה את זכרונותיה, דרך מערכת רמקולים משוכללת, כל האי רועם ורועד.

היא פחות מהמות פחד מוות. היא שלשה גאה של ממלכה קטנה, והיא לא רוצה שיראו שהיא כל כך חלשה, ועומדת לאבד את כל זה עוד מעט, היא מסתובבת בין מערכות-החזרים שלה בלי לדעת למה, ויום אחד היא מתכוונת להכתוב למזכירה שלה פרק על משמעות החיים. "תכתבי: משמעות החיים", היא אומרת לה, ופתאום נכנס הרופא עם מכשיר-צילום ביד, ואחר כך נכנס האורח, וכל הניירות מתעופפים ברוח, ואיש לא יידע מה היא משמעות-החיים. והאורח רק עוזר לה בסופו של דבר להיפטר מ הכאבים והיסורים והזהב והיהלומים של העולם הזה, ולעבור לעולם אחר, שקט.

למרות שיש בסרט אחירה מסתורית, צילומים מלאי-פיוט, דמותו המרתקת של ריצ'ארד ברטון ודיאלוגים עם הרבה שירה, בקטעים רבים הוא לא משכנע, הפיוט יוצא מפיה של אליזבת טילור מזויף ודוחה, הדמות שלה בנאלית, דומה לכל הנשים ה מזוקנות של סנטי ויליאמס, שהקולנוע ה אמריקאי טיפל בהן כל כך הרבה. כל מה שהיא אומרת על החיים ועל המוות לא משכנע, לא את הלב ולא את השכל.

בעל בית-הקולנוע היה מעוניין שהמבקרים יבואו לסרט ביום הראשון, כדי לראות איך משפיעה הטלוויזיה ועל הקולנוע. מי שבא ביום השבת יכול היה לראות איך משפיע הקולנוע על הטלוויזיה. פרסומית ישנות שמתמשכות בלי סוף, קהל רעשני שאף אחד לא טורח להשתיק אותו, רעש של גילגול בקבוקים, צריחות וצעקות. למה שהאנשים ילכו לקולנוע, כשיש להם טלוויזיה בבית?

שוד

אדיפוס

דאפי (חן, תל-אביב; אנגליה) הוא סרט משעשע, בעיקר מפני שמשתתפת בו חברתה של צעירים נחמדים, יפים ועליונים. שני אחים (גיימס פוקס וג'ון אלדרידג'), שניהם שחקנים מצוינים, מחליטים לשדוד כמה מיליוני דולרים מאביהם העשיר, בעזרת ידידם (סוזאנה יורק) ותמהוני שכי, ה מבין בעניינים כאלה (גיימס קובור).

הם חמודים, ועליונים, ויפים, ומסתובבים כל הזמן בבגדי-פאר, או בלי בגדים בכלל, וזה משעשע מאוד.

לכן השוד הימי, שהוא די רגיל, תצוגת בובות, שלא ברור מה היא עושה בסרט, אהבה חסרת-הסברים בין הידידה לכמה ו כמה גברים, והרבה אירועים שאינם מוסי ברים עד סופם — כל אלה לא מוסיפים ולא גורעים.

ועכשיו -

בחיפה ובעכו

היכנון להופעתם של אלופי פסטיבל הקצב

לחברה האלה קוראים

THE BEATNIKS

הם הלהקה מספר 1 של סקנדינביה

כוכבי טלביזיה ורדיו בינלאומיים

והם צולמו על סיפון האניה "מולדת" של צ"ם, בהגיעם לנמל חיפה השבוע.

הם יופיעו יחד עם מיטב הלהקות של ישראל שזכו בפרסי פסטיבל הקצב הישראלי 1968

בחסות

שנערך על-ידי

נהיפי-קולה

העולם הזה

★ השמנים והרזים

פרס גיטרת הזהב
גיטרת אמקור

★ הכוכבים החדשים

פרס שרביט הזהב
שרביט "פז"

★ הסגנונות

פרס מיקרופון הזהב

★ הכוכבים הכחולים

פרס תופי הזהב

"הקדושים" — להקת הייצוג של חיפה והצפון

הופעת-אורחת מיוחדת של
מלכת הגוגו 68

בעכו

קולנוע "גן עדן"
ביום רביעי 8.1.69
ב-9 בערב

בחיפה

קולנוע "ארמון"
ביום רביעי 8.1.69
ב-9 בערב

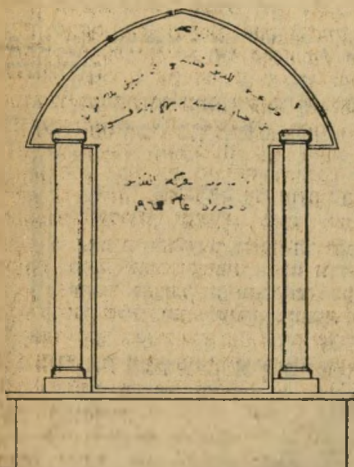
ר ט י ס י מ :

חיפה: משרד "עיוג" (רח' הרצל 8) וביתר המשרדים

עכו: משרד כרטיסים "שרותי דויד"

ערב המופע — בקופות בתי הקולנוע.

המצבה שאושרה ע"י תדרי קולק

זוהי התוכנית אותה אישר ראש עיריית ירושלים, תדרי קולק, להנחלת הוואקף, לפיה היו צריכים להקים שלוש מצבות במזרח העיר, לחללים הערביים שנפלו במלחמת ששת-הימים. המצבות שתוכננו על-ידי המשרד ההנדסי נוסיעה בירושלים, נועדו להתנשא לגובה שני מטרים ולרוחב 2.30 מטרים. הכתובת המופיעה עליהן לקוחה מן הקוראן ו היא אותה הכתובת המופיעה על המצבות הארעיות שהוקמו בעיר לפני שנה: "אל תראו את אלה שנהרגו בדרך אלה כמתים — כי הם חיים ואצל בוראם מתפרנסים".

בעקבות הסערה שקמה אחרי אישור התוכנית בידי תדרי קולק, אמר מנהל ההקדש המוסלמי, חסן טהמוב: "אני מבין את היהודים הצועקים. יש ראל לא פחדה מאלה, שלזכרם מוקמות המצבות, כשהיו חיים. מדוע פוחדים מהם כשמתו כבר?"

כזוג יכולים לסמוך

PAZGAS